

Hvorfor
ble vi
FØDT?

Hvorfor ble vi FØDT?

Finnes det noen hensikt med menneskelivet? Har livet når alt kommer til alt en virkelig mening som du aldri har vært klar over? Dette bør du kjenne til!

Heftet skal ikke selges. Det er en gratis opplysningstjeneste i offentlighetens interesse, utgitt av Guds Verdensvide Menighet.

Norsk utgave av
Why Were You Born?

Heftet opprinnelig skrevet av
Herbert W. Armstrong (1892–1986)
Copyright © 1982 Guds Verdensvide Menighet
Alle rettigheter forbeholdes
Trykt i England

Ble menneskeheten skapt og satt her på jorden av en intelligent og allmektig Skaper og i en bestemt hensikt? Og i så fall, hva er så denne hensikten — og hvorfor er menneskeheten så totalt uvitende om den?

Eller på den annen side, utviklet menneskelivet seg over et tidsrom på millioner av år gjennom en utviklingsprosess fra lavere dyrearter? Fikk vi mennesker tilfeldigvis den form og skikkelse vi har ut fra utelukkende naturlige grunner og iboende krefter?

Dette er de to mulighetene for menneskehetens tilblivelse. I dag har utviklingslæren vunnet nesten allmenn anerkjennelse innen den høyere undervisning.

Og dog kan biologer og de som forfekter utviklingslæren ikke vise til noen bestemt hensikt med at menneskefamilien finnes på denne planeten. Heller ikke forteller de oss hvorfor mennesket er som det er — med slike intellektuelle og produktive evner at det kan fly til månen og vende velberget tilbake igjen — mens det samtidig står fullstendig hjelpeløst overfor angrepene fra denne verdens problemer, lidelser og ondskap. For den saks skyld har heller ikke religionene vist mennesket den sanne hensikt med livet.

Det er plutselig blitt absolutt nødvendig at vi finner svaret. Plutselig er menneskehetens hovedproblem blitt et spørsmål om å overleve. Og tiden er raskt i ferd med å løpe ut for oss.

Hvorfor har vi disse stigende, raskt tiltagende ondene?

Hverken utviklingslærens biologer eller denne verdens religioner har hittil gitt noen som helst forklaring. De tilbyr ingen løsninger. De gir oss *intet håp!*

Et spørsmål om å overleve

Vi er nå på en frontkollisjonskurs med følgende fryktelige kjensgjerning: Hver enkelt av flere statsoverhoder kan styrte denne verden ut i en kjernefysisk 3. verdenskrig som kan utradere alt menneskeliv på jorden!

Har mennesket utviklet seg frem til et punkt hvor det er i ferd med å tilintetgjøre seg selv? Vil *det* bli slutten på utviklingslinjen? Er det slik vitenskap og teknologi vil gi dødsstøtet til allverdens religioner?

Kan det finnes en kilde som er i stand til å kaste nytt og hittil upåaktet lys over dette uhyre viktige og skjebnesvangre spørsmål?

Er det til og med mulig at det innen Bibelens åpenbaring eksisterer nytt bevismateriale av livsviktig betydning for menneskehetens overlevelse og for verdensfreden, som hittil har vært ukjent for teologer, såvel som jødedom og tradisjonell kristendom?

Om så er, og med den umiddelbare mulighet for menneskehetens utslettelse og tiden som løper ut, er det ingen tid å tape med å finne ut av dette.

I denne krisetiden for menneskets eksistens trengs det ingen unnskyldning for å rette søkelyset mot den virkelig forbløffende åpenbaring som har vært forkastet av vitenskap og høyere undervisning — på de livsviktige sannhetene som har vært oversett av kirkesamfunnene.

Boken som kalles Bibelen gjør selv krav på å være åpenbaring av grunnleggende, nødvendig viten — instruksjonsboken som menneskets Skaper lot følge med kronen på sitt verk — mennesket!

Kunne denne minst forståtte av alle bøker åpenbare hensikten bak menneskehetens tilstedeværelse på denne

jord? Forklarer den hvorfor mennesket er som det er — samtidig så skapende og så ødeleggende? Forklarer den hvorfor mennesket er så fullstendig hjelpeløst overfor sine problemer, og likevel med slike ærefryktinngytende intellektuelle og skapende krefter? Tilbyr den løsninger? Gir den oss *håp*?

Ettertrykkelige svar

Til alle disse spørsmålene er det kraftige svaret et rungene *JA!* Men still de samme spørsmålene til alt som er skrevet om utviklingslæren eller til religionenes lære, og svaret blir et beklagelig nei.

Vil det da ikke virke som galskap å nekte å foreta en oppriktig undersøkelse av disse så fortvilt nødvendige svarene?

Her er da vår Skapers avgjørende budskap til menneskeheten i denne krisestund i menneskehetens historie.

Vær forberedt på overraskelser!

Hvordan denne manglende dimensjon av viten kunne bli oversett i årtusener av religion, vitenskap og undervisning, er like sjokkerende som den kjensgjerning at vår Skaper i de to første kapitlene i sin åpenbarte instruksjonsbok klart og ettertrykkelig forteller oss at mennesket hverken er et dyr eller en udødelig sjel!

Disse to første kapitlene av 1. Mosebok gjendriver evolusjonsteorien på to måter:

Det aller første verset i Bibelens første kapitel erklærer positivt at Gud eksisterer — at Gud skapte himlene og jorden. Første kapitel erklærer også positivt at mennesket ikke nedstammer fra lavere dyrearter, og at mennesket ikke er et dyr. Og annet kapitel beskriver Gud selv idet han positivt sier at mennesket ikke er en udødelig sjel — stikk motsatt av den grunnleggende tro som mange, eller de fleste, religioner har!

De aller første ordene i Bibelen er: «I begynnelsen skapte Gud himmelen og jorden» (1. Mos. 1:1). Ikke noe «kanskje», ingen teorier, men rett og slett en positiv erklæring!

En annen viktig åpenbaring vi kan legge merke til fra selve begynnelsen er at det mennesket som ble inspirert til opprinnelig å skrive ned disse ordene, var Moses. Moses skrev på hebraisk. Det norske ordet «Gud» er vanligvis

oversatt fra det hebraiske *Elohim* — et substantiv som i form er i flertall, men som brukes både i entall og flertall. Det betyr én Gud, men mer enn én person som utgjør denne ene Gud — akkurat som en familie er én familie, men består av to eller flere personer.

Du er ikke noe dyr

Legg så merke til 1. Mosebok 1:21: «Og Gud skapte de store sjødyr . . . hvert etter sitt slag, og alle vingede fugler, hver etter sitt slag.» Og så vers 25: «Og Gud gjorde de ville dyr, hvert etter sitt slag, og feet etter sitt slag . . . » Og vers 26: «Og Gud sa: La oss gjøre mennesker i vårt bilde, etter vår lignelse . . . »

Det står altså helt klart at Gud skapte sjødyrene etter sjødyrenes art, fuglene etter fuglenes art, kveget etter kvegets art, sjimpansen etter sjimpansens art, men Gud skapte mennesket *etter Guds art!*

Det er hva som står!

Og legg så merke til at *Elohim* ikke sa: «La meg gjøre mennesker etter *min* art,» men: «La oss gjøre mennesker i *vårt* bilde, etter *vår* lignelse.» Det er Familien Gud som taler. (Men la meg her forklare at fra og med vers 4 i 1. Mosebok 2 blir et annet og nytt navn på Gud innført. På hebraisk er det *JHVH Elohim*. I de fleste skandinaviske bibler er det hebraiske *JHVH* oversatt «Herren». Det er her oversatt «Herren Gud» [ny overs.]. Det finnes intet ord på norsk som helt ut dekker den sanne mening av *JHVH*. Noen bibler gjengir det med «Den Evig Levende», eller «Den Evige». Faktisk er det dette navnet som på hebraisk blir brukt på den person i Familien Gud som på gresk benevnes *Logos* [1. Joh. 1:1–3] i Det nye testamente, og som er oversatt «Ordet». Det betyr Den Ene i Gudsfamilien som er Talsmannen som Gud [Faren i Gudsfamilien] skapte alle ting ved. Det var Den Ene som kom i kjød, som menneske, Jesus Kristus.)

Dette åpenbarer klart og uimotsigelig at *mennesket ikke er et dyr!* Mennesket ble skapt i Guds bilde og lignelse — i selve Guds form og skikkelse. Mennesket ble skapt for å ha et visst forhold til Gud — ha en forbindelse med Gud, helt forskjellig fra noe som helst dyr. Dette vil bli tydeligere etter hvert som vi går videre.

Men hvorfor skapte Gud mennesket i sitt bilde? Hvorfor skapte han menneskearten i det hele tatt?

Hadde det en spesiell hensikt? Finnes det en mening med menneskelivet som menneskeheten ikke er klar over?

En hensikt under utarbeidelse?

Storbritannias nå avdøde statsminister Winston Churchill gav faktisk svaret da han foran den amerikanske kongress sa: «En hensikt er under utarbeidelse her på jorden.» Det var naturligvis underforstått at en høyere Makt ovenfra var den som stod for utarbeidelsen.

Men mennesket synes ikke å kunne fatte denne hensikten.

Se deg omkring. Se på alle artene og formene for levende skapninger. Hvor mange av dem er i stand til å tenke, planlegge og utpønske, og så få til det de har uttenkt, konstruert og planlagt ved å utføre eller faktisk skape det?

Instinkt istedenfor forstand

Ved instinkt bygger beveren demninger. Men alle disse demningene følger samme mønster. Beveren kan ikke tenke ut et eller annet nytt og annerledes mønster, og så utføre noe nytt og forskjellig. Maurene bygger maurtuer, jordrotter, slanger og gnagere graver huler, fugler bygger reder. Men de følger alltid samme mønster. Det finnes ingen originalitet, ingen tenkning og utforming av nye ideer, ingen ny konstruksjon.

Bevernes demninger, maurenes tuer, jordrottenes, slangene og gnagernes huler og fuglenes reder er alle utført utelukkende ved instinkt, ikke ved tenkning og original utforming.

Et forsøk ble utført med veverfugler. I fire generasjoner etter hverandre ble veverfuglene holdt på et sted uten adgang til redebyggematerialer. Den femte generasjonen hadde aldri sett et rede. Men da redebyggematerialer ble gjort tilgjengelig blant mange andre materialer, bygget denne femte generasjonen straks reder.

Og det var veverfuglreder — ikke rødstrupereder, svale-reder eller ørnereder.

Utviklingslæren kan ikke gi forklaring på det faktum at dyrene er forsynt med sitt vidunderlige instinkt — og likevel

er fullstendig uten evne til å tenke. Den kan heller ikke gi forklaring på hvorfor mennesket ikke har et slikt instinkt, eller hvorfor det er en slik enorm kløft mellom det dyrehjernen og menneskesinnet evner.

Forstand uten instinkt

Mennesket kan konstruere og bygge oljeborings- og produksjonsplattformer høyere enn rådhusårnene i Oslo, København og Stockholm satt ovenpå hverandre, og som står på bunnen og opererer i den dype og stormfulle Nordsjøen, og tunneler gjennom Alpene og under Den engelske kanal. Mennesket kan oppfinne og bygge biler, fly, slagskip og undervannsbåter. Mennesket alene av alt det Gud har skapt er i stand til å nærme seg virkelig skapende kraft.

Hvordan mennesket har brukt sine evner

Men se hva mennesket faktisk har gjort med de ting det har hatt intelligens og evne til å tenke ut og lage.

For tusenvis av år siden lærte det å bearbeide jern, stål og andre metaller. Det laget redskaper og konstruerte hus — men det laget også sverd og spyd og gikk ut for å ødelegge!

Menneskene lærte å organisere seg i byer, sammenslutninger og stater. Men hva brukte de så disse organisasjonene til som de kontrollerte? De organiserte sine fysisk vel skikkede menn i hærer og dro ut for å erobre, ødelegge og samle seg skatter ved å TA FRA ANDRE, ikke bare ved å produsere og skape.

Menneskene oppdaget at de evnene de var i besittelse av, tillot dem å produsere sprengstoff, slik at de om nødvendig kunne flytte fjell — men snart anstrengte de seg på det mest avsyndige for å sette sine respektive lands ressurser i størrelsesorden mange milliarder kroner inn på å utvikle kjernevåpen raskere enn sine fiender, og nå fremstilles masseødeleggelsesvåpen som kan sprengre alt menneskeliv vekk fra denne jord!

En filosofisk landsens lege sa engang til meg at alt menneskets hender har rørt ved av Guds skaperverk har det forurenset, tilsølt, besudlet og ødelagt. Den gangen syntes denne påstanden å være vel drøy. Men jeg har observert forholdene fra den gang han sa dette for mange

tiår siden, og jeg er nesten overbevist om at han hadde rett.

Jeg trenger ikke gå lenger. Bare se deg om og legg merke til tingenes tilstand. Hvis du har evnen til å tenke, vil du se hvordan mennesket som det eneste vesen som er forsynt med en del av Guds faktiske skaperkraft, styrer sin oppfinnerkraft, sin planlegging, sin oppfinnsomhet og sin produksjon inn i destruktive kanaler.

Løper vitenskapen løpsk?

Se på de store fabrikkene i de større industriland. Her summer og brøler menneskehetens skapende virksomhet. Mennesket har med sin enorme industrielle utvikling tatt de første små skritt i retning av de krefter og den aktivitet Gud faktisk råder og styrer med.

Men det er en dødsfarlig feil ved det alt sammen.

Mennesket har lært å anvende vitenskapens, oppfinnsomhetens og mekanikkens krefter langt ut over det utviklingstrinn det har nådd når det gjelder evnen til å styre produksjonen av sine anstrengelser inn i *de rette konstruktive baner!*

Skapte Gud mennesket så destruktivt?

Hvorfor satte en allvitende Skaper mennesket på denne jord? Uttenkte og laget Skaperen mennesket slik det er — med et slikt enormt intellekt og slike evner, og allikevel så ødeleggende og så hjelpeløst overfor alle sine problemer?

Det vil kanskje komme som et sjokk å lære å kjenne de sanne forklaringene på tilstandene i en opprørske verden, deres årsaker og hvordan det alt sammen ble slik — og den egentlige hensikt med menneskenes eksistens. Men les det selv i din egen bibel! Skriftsteder som hittil har vært oversett eller forkastet av mennesker — og som likevel er sanne åpenbaringer, og som har vært der hele tiden! Og mer enn det, Bibelen selv forteller oss — om vi vil høre etter — hvordan det gikk til at disse helt grunnleggende sannhetene ble både forkastet og oversett.

Forbausende?

Ja, så sannelig!

Men se nå etter selv! Hvis du ikke har en bibel, så kjøp en straks!

Skapelsen ikke fullført

Noe av det aller første vi må innse, og som har vært fullstendig oversett i Bibelen, er følgende:

Adams skapelse *ble ikke fullført!*

1. Mosebok 1, «skapelseskapitlet», gjengir faktisk ikke en ferdig skapelse i det hele tatt! Menneskets skapelse ble ikke fullført. Les denne forbløffende sannhet på ny. Vær sikker på at du forstår den!

Det som ble skapt og som er omtalt i 1. Mosebok, var den fysiske skapelsen — den dødelige, fysiske mann og kvinne — det fysiske materiale som den åndelige skapelsen kan ta til med!

Som vi skal se, åpenbarer Bibelen følgende ganske tydelig: Det Gud faktisk er i ferd med å skape i menneskeslekten er det suverene mesterstykke, *kronen på hele hans skaperverk!* Og når det er fullført, vil det utgjøre millioner, ja milliarder, av mennesker omdannet til vesener med *fullendt, åndelig karakter!*

Den åndelige skapelse er fortsatt under utførelse!

Som ovenfor nevnt skapte Gud Adam og Eva i sitt eget bilde etter sin egen lignelse. Han skapte dyrelivet, hver etter sin dyreart. Men han skapte mennesket etter Guds art hva form og skikkelse angår, men ikke sammensatt av ånd.

Mennesket er fysisk

I 1. Mosebok 2:7 sies det rett ut: «Og Gud Herren dannet mennesket av jordens muld og blåste livets ånde i hans nese; og mennesket [fysisk stoff] ble til en levende sjel.»

Da Gud lot pust — luft — bli blåst gjennom mannens nesebor, ble denne mannen som bestod av fysisk stoff fra marken, en sjel. Sjelen består av *stoff*, ikke av ånd.

Dette er ikke hva folk flest tror. Men det er hva Bibelen sier! Videre sier den: «Den sjel som synder, skal dø» (Esek. 18:4; Lindberg 1854). Dette er så viktig at det er gjentatt for å understrekes: «Den sjel som synder, skal dø» (Esek. 18:20).

... Men Gud er Ånd

Gud består av ånd, ikke av fysisk stoff (Joh. 4:24). Men intet sted i Bibelen står det at mennesket er ånd. Intet sted i

Bibelen finner du uttrykket «udødelig sjel» eller «sjelens udødelighet». I 1. Mosebok 1 blir dyrene kalt sjeler — det vil si Moses brukte ordet *næfæsj*, som i 1. Mosebok 2:7 er oversatt «sjel», mens samme ord er oversatt henholdsvis «liv», «levende [skapning]» og «vesener» i 1. Mosebok 1:20, 21 og 24.

De to trærne

Men fortsett fra 1. Mosebok 2:8: «Og Gud Herren plantet en hage i Eden, i Østen, og der satte han mennesket som han hadde dannet. Og Gud Herren lot trær av alle slag vokse opp av jorden, prektige å se til og gode å ete av, og midt i hagen livsens tre og treet til kunnskap om godt og ondt» (vers 9).

«Og Gud Herren bød mennesket: Du må fritt ete av alle trær i hagen; men treet til kunnskap om godt og ondt, det må du ikke ete av; for på den dag du eter av det, skal du visselig dø» (vers 16–17).

Legg merke til hva Gud sa angående ulydighet: «Skal du visselig dø!» Mennesket er dødelig, og skal dø! Det sa Gud!

Hva har vi så sett? Gud gjorde mennesket dødelig — han lot det bestå av fysisk stoff. I 1. Mosebok 3:19 sier Gud til Adam: «For støv er du, og til støv skal du vende tilbake.» Han snakket til det bevisste mennesket — til menneskesinnet.

Legg merke til hva som her er symbolisert og åpenbart. Livets tre symboliserer evig liv. De var ennå ikke i besittelse av udødelig liv. Dette ble fritt tilbudt Adam og Eva som en gave fra Gud.

Men de måtte treffe et valg.

I hagen var det også et annet symbolsk tre — «treet til kunnskap om godt og ondt». Å treffe galt valg, ta av det forbudte treet, ville medføre dødsstraff: «Da skal du visselig dø,» sa Gud — hvis de valgte å være ulydige og ta av det treet.

Med andre ord, som vi leser i Romerne 6:23: «For den lønn som synden gir, er døden, men Guds nådegave er evig liv.» Dette viser klart at Gud åpenbarte evangeliet for dem. Og hva er så Bibelens definisjon på synd? «Synden er lovbrudd,» står det i 1. Johannes 3:4.

Når alt kommer til alt, finnes det faktisk bare to grunnleggende veier å gå i livet — to divergerende filosofier. De går i stikk motsatte retninger. Jeg karakteriserer dem meget enkelt: Den ene er GI-veien, den andre TA-veien.

Mer spesielt, den ene er ydmykhetens vei med utadvendt omsorg for andre like meget som for en selv. Den er samarbeidets, tjenestens og hjelpens vei, det å dele med andre, vise hensyn, tålmodighet og vennlighet. Og enda viktigere, den er også lydighetens, pålitelighetens og ærbødighetens vei overfor Gud. Den er den Gud-sentrerte *kjærlighetens* vei overfor Gud og overfor ens neste.

Den motsatte vei er den selvsentrerte forfengeligheits vei med begjær og grådighet, med konkurranse og strid, med misunnelse og sjalusi, og uten omsorg for andres ve og vel.

Få innser dette viktige faktum: «Gi-veien» er faktisk en usynlig og likevel ufravikelig åndelig lov i full virksomhet. Den er i prinsipp oppsummert i De ti bud.

Årsaken til fred og lykke

Det er en like virkelig, urokkelig og hvileløst virksom *lov* som tyngdeloven! Den styrer og regulerer alle forhold menneske og menneske imellom.

Hvorfor skulle det synes fornuftstridig at Gud som formet mennesket — Skaperen av all masse, kraft og energi, Skaperen av fysikkens og kjemiens lover, tyngde- og treghetslovene — at ikke han også skulle ha *skapt og satt i virksomhet* denne åndelige *lov* som årsak til ethvert resultat som er godt for mennesket?

Hvis Skaperen er en kjærlig Gud — hvis vår Skaper er en allmechtig Gud — kunne han da på noen mulig måte ha gjort annerledes? Kunne han ha forsømt å sørger for en vei, en årsak, som ville føre til fred, lykke, velstand, vellykkede liv og overstrømmende velvære?

Jeg gjentar: Enhver virkning må ha en årsak.

Hvis det skal være fred, lykke, overstrømmende velvære, må *noe være årsak til det!* Gud kunne ikke være Gud uten å sørge for en årsak til alt ettertraktet godt.

Er det ikke på tide å innse at Gud av kjærlighet til den menneskehet han skapte, også skapte og satte i virksomhet denne ufravikelige åndelige lov som sørger for årsaken til ethvert godt resultat?

La oss nå rekapitulere: Døden er straffen for synd. Synd er brudd på denne loven. Å bryte denne loven er å forkaste den vei som ville føre til de goder alle mennesker higer etter

— og vende seg til den vei som forårsaker alt ondt. Gud forbød Adam og Eva under dødsstraff å ta frukten fra treet til kunnskap om godt og ondt!

Og hvorfor? Fordi han ville at de skulle velge veien til alt ønsket godt. Fordi han ville at de skulle unngå det som fører til det onde, til sorg, pine, lidelse og ulykke. Derfor var det å ta av denne frukten symbol på å bryte Guds åndelige lov!

Hadde de tatt av livets tre, ville dette symbolsk ganske enkelt ha betydd at de hadde tatt imot Guds Hellige Ånds gave, selve Guds kjærlighet (Rom. 5:5), som oppfyller denne åndelige loven (Rom. 13:10) og som Gud bare gir til dem som adlyder hans lov (Apg. 5:32).

Ta videre i betraktning at en rettferdig Gud ikke kunne ha advart de første menneskene om dødsstraffen uten fullt ut å ha åpenbart den åndelige loven for dem — den lov som er kodifisert som De ti bud, som fører til denne straffen hvis den blir brutt. Husk, detaljene er ikke skrevet her — bare en høyst konsentrert oppsummering av hva Gud lærte dem.

Gud hadde altså fullt ut forklart Adam og Eva sin vei, sin livsform, «gi-veien», sin ubønnehørlige lov som fører til alt godt. Han hadde også forklart veien som medfører onder — det å bryte denne loven — ellers kunne han ikke ha fortalt dem at de ved å bryte den visselig måtte betale straffen, dvs. dø.

Årsaken til det onde i verden

Klarere uttrykt, Gud gav mennesket fritt valg. Det kunne velge å forårsake alt godt og motta et evig, lykkelig liv. Eller det kunne velge å forårsake alt ondt. Det er menneskeheten, ikke Gud, som er skyld i alt det onde som kommer over mennesket. Det er menneskets valg. Det mennesket sår, det høster det.

Men her kommer vi til et avgjørende punkt: Det var nødvendig å *tro ham på hans ord* — den åndelige lov er like usynlig som tyngde- og treghetslovene! De kunne ikke se denne loven. Men Gud hadde fortalt dem veien til det gode og veien til det onde.

Og nå til 1. Mosebok 3.

«Men slangen var listigere enn alle dyr på marken som Gud Herren hadde gjort» (vers 1).

Meget i Bibelen er i symboler, men Bibelen forklarer selv sine symboler. Det er selvfølgelig svært gammeldags å tro på en djevel i dag, men Bibelen taler klart om en djevel som heter Satan. I Åpenbaringen 12:9 og 20:2 blir det tydelig forklart at slangen representerer djevelen. (Skriv etter vårt gratis hefte *Skapte Gud en djevel?*)

Legg nå merke til fristelsen.

Den listige fristelsen

Slu som han var, gikk Satan først til kvinnen. Gjennom kvinnen kom han mannen inn på livet.

«Den sa til kvinnen: Har Gud virkelig sagt: I skal ikke ete av frukten på trærne i hagen; men om frukten på det tre som er midt i hagen, har Gud sagt: I skal ikke ete av den og ikke røre ved den, for da skal I dø. Da sa slangen til kvinnen: I skal visselig ikke dø; for Gud vet at på den dag I eter av det, skal eders øyne åpnes, og I skal bli likesom Gud, og kjenne godt og ondt» (vers 1-5).

Beretningen her tilskriver djevelen en utsøkt listighet. For det første bringer han Gud i miskreditt. Han sa faktisk: «Dere kan ikke stole på Guds ord. Han sa dere er dødelige og kan dø. Han vet bedre enn som så. Han vet at deres sinn er så fullkomne at dere kan være Gud.»

Det er alene Guds særrett å avgjøre hva som er rett og hva som er synd, hva som er godt og hva som er ondt. Gud har ikke delegert til mennesket retten eller makten til å bestemme hva som er synd — men han tvinger oss til å beslutte om vi vil synde eller lyde hans lov.

For på rett måte å beslutte hva som er godt, kreves den skapende kraften til å fremstille og sette i gang slike ufravikelige lover som denne åndelige loven og fysikkens og kjemiens lover, en lov som automatisk fører til det gode om den blir adlydt, og til det onde om den blir brutt!

Adam og Eva hadde bare Guds ord for at de var dødelige og kunne dø. Og nå motsa Satan dette. Han sa de var *udødelige* sjeler.

Hvem skulle de tro på? De hadde intet bevis, bortsett fra Guds ord. Men nå sådde Satan tvil om det, og påstod nøyaktig det motsatte.

Satan sa at deres intellektuelle makt var så stor at de selv kunne beslutte hva som var godt og hva som var ondt. Men dette er Guds særrett. «Dere kan være Gud!» sa Satan.

Slik appellerte Satan til deres menneskelige forfengelighet. Husk at de nettopp var blitt skapt med fullkomne menneskesinn. Ikke Guds sinn, men fullkomne menneskesinn. De tillot den tanke å komme inn i sine sinn at de var i besittelse av en så stor intellektuell makt at de kunne ta til seg denne Guds særrettighet til å kunne frembringe viten om hva som er godt og hva som er ondt.

Intellektuell forfengelighet grep dem! De var betatt, trollbundet, drukne av forfengelighet over denne store muligheten.

Hvordan kunne de, når alt kom til alt, være sikre på at Gud hadde fortalt dem sannheten?

Det første vitenskapelige eksperiment

De så (vers 6) — benyttet seg av observasjon — at det forbudte treet var godt å spise av og en lyst for øynene og prektig, siden de kunne få forstand av det. Intellektuell forfengelighet ble vekket i dem. I denne forfengelighetens ekstase brukte de et høyst menneskelig resonnement. De besluttet å *forkaste den åpenbaring* Gud hadde gitt dem, og å foreta det aller første *vitenskapelige eksperiment!*

De tok av den forbudne frukten og spiste den!

De tok til seg særretten til å bestemme hva som er godt og hva som er ondt. I og med at de gjorde dette, forkastet de den Gud-sentrerte vei med Guds åndelige lov, og i og med det måtte de nødvendigvis velge veien som bryter med den!

De gikk foran i selv å beslutte hva som er rett og hva som er galt — hva som er rettskaffent og hva som er synd! Og menneskeheten har siden dengang alltid gjort det som syntes rett i egne øyne.

Og hvordan gjorde de det? De 1) forkastet åpenbaring, 2) anvendte observasjon, 3) eksperimenterte og 4) resonnererte på menneskelig vis. Og det er nøyaktig den «vitenskapelige» metode som brukes av moderne vitenskap i dag!

Og resultatet av eksperimentet? **DE DØDE!** De frembragte den første ungdomsforbryter, den første kriminelle og morder!

Den aller viktigste dimensjon i all viten manglet i deres «vitenskapelige» foretagende!

Meget hinsides menneskelig makt å oppdage

Det finnes meget viktig, grunnleggende og betydningsfull viten som ligger hinsides menneskenes makt å oppdage! Slik viktig viten som hva mennesket er, hvorfor det eksisterer og om det er noen hensikt med at det er plassert her på jorden. Og hvis det er en hensikt, hva er så den hensikten? Og hvordan kan vi oppfylle den? Hva er veien til fred? Alle land søker og streber etter fred — men ennå har ingen funnet den — de har *krig!* Hva er livets sanne verdier? Denne verden forfølger falske verdier!

Disse er de viktigste og mest grunnleggende ting mennesket trenger å kjenne til. Og likevel vil det kanskje søke svarene forgjeves. Det kan utelukkende få vite svarene gjennom åpenbaring.

Så har vi slik viten som: Hvordan jorden ble til, når den ble til, hvor gammel den er, hvor gammelt menneskelivet på den er — opprinnelsens mysterium. Disse spørsmålene opptar forskernes, filosofenes og historikernes tid, ideer, forskning og tenkning — og allikevel, alt de kan komme frem til er bare gjetninger, teorier og hypoteser, men intet bevis. Den faktiske viten kan de bare få gjennom åpenbaring.

I og med at de første menneskene tok av den forbudne frukten, tok de til seg retten til å bestemme hva som er godt og ondt. Jeg gjentar, da de gjorde det, forkastet de den kjensgjerning at Guds levende, ufravikelige åndelige lov er det godes vei, *årsaken* til alt godt — og at å bryte loven er det ondes vei, *årsaken* til alt ondt. Fordi de og menneskeheten etter dem i sin alminnelighet har tatt til seg retten til å bestemme hva som er godt, har de nødvendigvis fulgt veien som går imot Guds lov. De har fulgt den livsform som har produsert enorme fjell av onder som er blitt med ned gjennom tidene, frem til vår *syke*, SYKE verden i dag!

De gjorde seg selv til den levende Guds konkurrenter. Derfor står det i Romerne 8:7: «Kjødets [det uomvendte menneskes] attrå er fiendskap mot Gud — for det er ikke Guds lov lydig, kan heller ikke være det.»

Hva er den manglende dimensjon?

Hva er så den manglende dimensjon i all kunnskap?

Det er åpenbaring fra Gud!

For selv om de første menneskene forkastet den — selv om menneskeheten i sin alminnelighet har forkastet den — så gav Gud virkelig menneskeheten sin åpenbaring av grunnleggende kunnskap. Vi har den skriftlig! Den hellige skrift er denne åpenbaring. Den inneholder historie, instruksjon, åpenbaring av fundamental viten og profeti.

Den inneholder ikke all kunnskap. Den inneholder den helt fundamentale viten *som det ellers ville være umulig for mennesker å nå frem til!*

Hva er da galt med dagens kunnskapsproduksjon? Den aller viktigste dimensjon mangler! Jeg har sagt at feil vanligvis oppstår ved at man *antar* et galt utgangspunkt som man skjødesløst og uten bevis tar for gitt, og så bygger på dette grunnlaget. Og når den grunnleggende hypotesen — premisene — er gal, vil hele tankebygningen som hviler på den, styrte overende med den!

Jeg har sagt at redskapene til moderne vitenskap er observasjon, eksperimentering og resonnement. Er disse redskapene gale? På ingen måte! Feilen kommer når man forkaster åpenbaring. For åpenbaringen er det sanne utgangspunkt. Når mennesket erstatter den med sine egne falske hypoteser, da mangler den aller viktigste dimensjon i kunnskapsoppbyggingen.

Guds Ord, hans instruksjonsbok for menneskeheten, er grunnlaget for all viten. Den er ikke den totale sum av viten. Den er fundamentet, de sanne premisene, startpunktet, idégrunnlaget som bestemmer innstillingen til videre innsamling av viten.

Mennesket bør øke sin viten

Gud ville at menneskene skulle tilegne seg ytterligere viten. Han gav oss basisen, grunnlaget, premisene, idéoppbyggingen. Men han forsynte oss også med øyne som vi kan observere med, hender og føtter som vi kan utforske og måle med, hjelpemidler som vi kan produsere laboratorier, reagensglass og andre ting med, som er egnet til å eksperimentere med.

Han gav oss en fabelaktig forstand som vi kan tenke med.

Hvis et fly fra Singapore som skal til Manilla, starter i gal retning, lander det kanskje i India istedenfor på bestemmelsesstedet. Det er like viktig å starte i riktig retning ut fra de sanne premisser og med rett innstilling når det gjelder å opparbeide viten.

Gud ville at mennesket skulle observere, eksperimentere og tenke. Han forsynte oss med den rette basis, fundamentet, starten i riktig retning og med det rette idégrunnet. Men våre første foreldre forkastet denne viktigste dimensjon i all kunnskap. Og menneskeheten har fortsatt å forkaste selve grunnlaget for all viten. Produksjonen av viten har foregått uten noe grunnlag — basert på falske premisser og feilaktige hypoteser.

Det er grunnen til at menneskenes produksjon av viten har feilet når det gjelder å løse menneskehetens problemer og å helbrede verdens skavanker.

Produsenter av mekanisk eller elektrisk utstyr sender alltid en bruksanvisning med sine produkter. Bibelen er vår Skapers bruksanvisning som han sendte med det produkt han laget — menneskeheten.

6000 års elendighet, ulykke og ondskap for menneskene burde gi tilstrekkelig bevis for dem som er villige til å innse at menneskeheten, helt fra starten med våre første foreldre, forkastet den aller viktigste dimensjon.

Tvunget til å velge

Husk at jeg sa at skapelsen fortsatt pågår. Adam ble fritt tilbudt evig liv. Han ble tvunget til å velge. Hadde han (og selvsagt Eva) foretrukket å tro Gud — godtatt viten fra Gud istedenfor selv å ta seg til å fastsette viten om hva som er godt og hva som er ondt — kunne han og Eva ha tatt av livets tre.

Dette treet representerte symbolsk Guds Hellige Ånd. Hadde de tatt av det, ville de ha blitt fylt innenfra med Guds form for liv — *åndelig* liv. Da kunne Adams skapelse ha vært fullført i løpet av hans levetid. Han ville ha blitt forvandlet fra dødelig til udødelig — fra fysisk stoff til ånd, likesom Gud er ånd!

Men de første menneskene forkastet grunnleggende

åpenbaring av viten fra Gud, akkurat som menneskeheten har gjort hele tiden siden. De forkastet den vei Gud hadde sørget for ville føre til fred, velstand, lykke og glede. De begrenset sin tilegnelse av viten til det deres menneskehjerner kunne make.

Årsaken til alt ondt

Og hele tiden siden den gang har menneskeheten søkt å gå sin egen vei, styre sin egen kurs, leve etter «få»-veien uten hensyn til andres beste. Og menneskets vei har resultert i hele dette fjell av ondt som er kommet over denne verden.

Heri ligger forklaringen på all analfabetisme, fattigdom, sykdom, skitt og elendighet som flertallet i verden lider under.

Heri ligger forklaringen på alle de ondt som finnes i de mer «avanserte» og «utviklede» deler av verden. De har utdanning — men med dens enorme *manglende dimensjon!* Utdanning uten kjennskap til formålet med livet. Utdanning som kan fremstille datamaskiner, sende mennesket til månen og tilbake igjen, men som ikke kan løse menneskets problemer.

Og hvorfor ikke? Fordi problemene er åndelige og mennesket har forkastet kunnskapen om Guds åndelige lov — den livsform som ville bringe fred og gode kår verden over.

Men har Gud overlatt en hjemsoekt menneskehet til sin egen skjebne?

På ingen måte.

Guds åndelige skapelse pågår stadig.

Det sanne svar på disse spørsmålene

Det egentlige svar kom Job med. «Når mannen dør, lever han da opp igjen?» spurte Job. Og svarte: «Da ville jeg vente alle mine krigsdager til min forvandling kom; da skulle du kalle, og jeg svare deg, og du skulle lystes [lenges] ved dine hendes gjerning [verk]» (Job 14:14–15; Lindberg 1854).

Siste del av hans siterte uttalelse, som for det meste blir oversatt, er nøkkelen til hele denne gåten. Les den igjen!

«Du skulle [lenges] ved dine hendes [verk]!»

Studer dette! Job visste at han bare var et verk av Guds hender. Bare et stykke guddommelig arbeid i Skaperens hen-

der. Bare et stykke formbar leire i hendene på pottemakermesteren.

Vi er Guds håndverk

Profeten Jesaja forklarer også dette: «Men nå, Herre! Du er vår Far, vi er leiren, og du er den som former oss, og et verk av din hånd er vi alle sammen» (Jes. 64:7).

Og når Gud kaller oss «opp» av graven ved oppstandelsen, lengter han etter å fullføre sine henders verk. Den modell som det ferdige åndelige produkt skal formes etter, er av materielt stoff, menneskelig leire.

I skapelsen i 1. Mosebok 1 modellerte og formet Gud mennesket fysisk i Guds bilde. Men vi har ikke som mennesker den fullkomne Guds åndelige karakter. Hvis de av oss som Gud kaller, holder seg til ham og svarer på hans kall, vil Gud i løpet av vår levetid begynne å remodellere og omforme oss åndelig, så vi blir mer og mer lik ham i åndelig karakter.

I denne store og strålende hensikt satte Gud av en tidsperiode på 7000 år. Hvert 24-timers døgn under skapelsen i 1. Mosebok 1 var et bilde på hver av de syv tusenårsdagene i den åndelige skapelsen.

Med unntak av dem som Gud spesielt og individuelt kaller i de første seks tusenårsdagene, lar Gud menneskene forøvrig skrive sin lekse i menneskelig erfaring. Mennesket valgte under Satans innflytelse å stole på seg selv. Gud tillater mennesket å demonstrere hvor hjelpeløst det er uten Guds Hellige Ånd til å leve etter en livsform som frembringer fred, lykke og universell overflod — inntil enhver tvil er utelukket.

Eller parallelt med dette: Gud tillater Satan i de seks tusenårsdagene å drive sitt arbeid med bedrag og ondskap. Og på den syvende tusenårsdag vil han ikke få tillatelse til å gjøre noe av sitt onde arbeid. Han vil være i lenker, mens den levende Kristus bringer verden sannhet og frelse.

Hva er gjenløsning?

La oss nå i korthet se på gjenløsning. Hva er det?

«For av nåde er I frelst, ved tro . . . For vi er hans verk, skapt i Kristus Jesus til *gode gjerninger*, som Gud forut har lagt ferdige, at vi skulle vandre i dem» (Ef. 2:8–10). Legg merke til at det hører GODE GJERNINGER til frelsen.

Dette «vi» i nytestamentlig språkdrakt henviser alltid til de kristne, de som virkelig er omvendt. Vi er altså Guds verk. Ja, skapt, eller i ferd med å bli skapt. Med hvilket formål, i hvilken hensikt? Merk deg det! «Til gode gjerninger!» Til fullkommen åndelig karakter!

Nå snakker ikke Paulus her om Adams skapelse for 6000 år siden. Han taler om kristne som nå blir skapt — til gode gjerninger. Vi er Guds verk — Skaperen skaper fortsatt. Han former, danner og forandrer oss, idet han forvandler oss til sin egen rettferdige, hellige, åndelige karakter. Ja, han skaper denne fullkomne karakteren i oss.

Frelsen er altså en *pågående prosess!*

Formålet med vårt liv

Men hvor gjerne ville ikke «denne verdens gud» (2. Kor. 4:4) gjøre oss blinde for dette! Han prøver å forføre oss til å tro at alt som trengs er bare å «ta imot Kristus» — uten «gjerninger» — og vips, så er vi erklært «frelst».

Men Bibelen åpenbarer at «den som holder ut inntil enden, han *skal bli frelst*» (Matt. 24:13).

«Derfor, dersom noen er i Kristus, da er han en ny skapning» (2. Kor. 5:17). Ja, en ny skapning!

«Men fornyes i eders sinns ånd og ikle eder det nye menneske, som er [i ferd med å bli] skapt etter Gud i sannhetens rettferdighet og hellighet» (Ef. 4:23-24).

Det begynner alt sammen i sinnet. Omvendelse, det første skritt mot frelsen, er en sinnsforandring. Det er i sinnet vi tror. Det at vi mottar og har Den Hellige Ånd iboende i oss, er en fornyelse av sinnet. Ved bibelstudier, hvorver man lærer å leve ved hvert Guds Ord, idet man stadig blir rettet på, og ved stadige bønner, vil selve Guds sinnelag gradvis ta over i det gudshengivne menneske. Og således blir det nye mennesket — en hellig åndelig karakter — skapt i rettferdighet og sann hellighet.

Født på ny . . . men hvordan?

I denne nye skapelsen arbeider Gud i mennesket. Mennesket må bli født på ny.

Gud skapte Adam utelukkende av materie. Jesus sa til Nikodemus: «Det som er født av kjød, er kjød!» Så forklarte

han at vi må bli født på ny for å komme inn i Guds Rike. Ikke på ny av kjøtt og blod, ikke ved å komme inn i mors liv, slik Nikodemus trodde han mente — men født av ånd, *født av Gud!* Slik som vi er født av kjøtt og blod ved en fysisk far, må vi nå bli født av ånd ved Gud, den himmelske, åndelige Far.

(Hvis du ønsker en mer detaljert og utførlig utredning om denne prosessen, så skriv etter vårt gratis hefte *Hva menes med «født på ny»?* Se siste side for våre postadresser verden over.)

Denne prosessen blir gjennomført etter Guds store plan ved at en først får se hvor gale de dødelige menneskers levevis, tanker og liv er, levevis som er mot Guds åpenbarte lover! Første stadium er anger og omvendelse — *underkastelse* for Gud Den Allmektige!

Men nå er vi «leimodellen» i Pottemakerens hender!

Hvis våre tanker og levemåte i dette liv forandrer seg så vi av karakter virkelig blir nye skapninger i Kristus Jesus, i overensstemmelse med hans vilje, da vil den leirmodellen som det arbeides med, som formes og dannes slik Gud vil ha den, endelig bli omdannet til den fullendte åndelige skapning!

Det begynner og slutter med Kristus

Hele denne skapelsesprosessen begynner med Kristus og blir avsluttet med ham.

Gud skapte alle ting ved Jesus Kristus (Kol. 1:16; Hebr. 1:1-2). Jesus var altså verkmesteren som skapte den opprinnelige Adam. Men vår åndelige skapelse begynner også ved ham. Han er det som er blitt vårt levende eksempel, som kom til verden for å vise veien, og som ble den førstefødte blant de døde (Kol. 1:18) — det FØRSTE fullendte, perfekte, åndelige menneske.

Kristus lever

Vi kommer nå til det *endelige* formål med menneskelivet på denne jord.

Det er overveldende og kanskje hinsides de flestes fatteevne. Men se det med dine egne øyne i din egen bibel!

Hvert år på det som kalles «påskesøndag» feirer millioner Kristi oppstandelse. Men tror de virkelig at han oppstod fra

de døde? Hvor mange tror for den saks skyld at han var død i det hele tatt? Men Bibelen sier at han oppstod fra de døde!

Men hvor mange tror at han har vært levende hele tiden siden? Hvor mange tror at den samme Kristus som døde, lever i dag? Hvor mange vet hva han har gjort disse siste 1900 årene?

Gjør du?

Hele Hebreerne brukes til å fortelle oss hva han har gjort, hva han nå gjør, og hva han vil gjøre i fremtiden.

Les det i Bibelen. Vent deg store overraskelser — glede-
lige overraskelser!

Begynn med begynnelsen, kapitel 1 vers 1: «Etter at Gud forud hadde talt mange ganger og på mange måter til fedrene ved profetene, så har han i disse siste dager talt til oss ved Sønnen, som han har satt til arving over alle ting, ved hvem han og har gjort verden . . . »

«Alle ting» viser til HELE UNIVERSET! Slik er det også oversatt i den engelske Moffatt-oversettelsen.

Fortsett i samme setning: « . . . Han, som er avglansen av hans herlighet og avbildet av hans vesen . . . » Moffatt oversetter dette «avbildet» som «stemplet med Guds egen karakter». Fortsett: « . . . Og bærer alle ting ved sin krafts ord . . . » (vers 2-3).

Moffatt oversetter det som at han opprettholder hele universet med sin krafts ord.

Med andre ord: Gud Den Allmektige, Faren i Gudsriket — som er Guds guddommelige familie — har gitt den oppstandne, levende Kristus, sin Sønn, den utøvende myndighet i administrasjonen av Guds styre *over hele det enorme univers!*

Mange ganger i Bibelen blir omvendte kristne, som har Guds Hellige Ånd, kalt Guds arvinger og Jesu Kristi medarvinger (Rom. 8:17; Gal. 3:29; 4:7; Titus 3:7, osv.). Kunne dette bety at vi er utpekt til å dele styrelsen av hele universet med Kristus?

Begynn nå i Hebreerne 2:6, hvor det siteres fra Salmene 8:4-6. Her stilles spørsmålet «hva er et menneske at du kommer ham i hu?»

Ja, hva er det ved det syndige, dødelige mennesket, siden Gud er opptatt av det?

Hva er DU — siden Gud er opptatt av deg? Legg vel merke til det utrolige svaret.

Den oversanselige, ufattelige hensikt

«Du gjorde ham en kort tid ringere enn englene» (Hebr. 2:7, dansk 1948). Ja, nå meget høyerestående enn dyrene, men ennå ringere enn engler som består av ånd (se Hebr. 1:5-7, 13-14).

Fortsett i vers 7: «... Med herlighet og ære kronet du ham og satte ham over dine hendes gjerninger, alle ting la du under hans føtter. For idet han underla ham alle ting, unntok han intet som ikke er ham underlagt» (vers 8).

I kapitel 1, som vi siterte ovenfor, er «alle ting» også oversatt «universet». Kan det bety at Gud har lagt hele det enorme univers under mennesket? Dette har det vært for fantastisk selv for teologer å tro på! Men legg merke til den siste setningen i verset: «... Men nå ser vi ennå ikke at alle ting er ham underlagt.»

Vil arve universet

Det er forklaringen. Gud har ikke ennå lagt universets vidstrakte rom under menneskets kontroll og styre. Ikke så lenge vi fortsatt er mennesker! Mennesket har hittil bevist at det ikke engang kan styre seg selv her på jorden. Nei, vi ser ennå ikke mennesket med en slik fantastisk makt.

Men hva ser vi så nå?

Neste vers (vers 9): «... Men den som var gjort lite ringere enn englene, Jesus, ham ser vi...» — dødelig, likesom vi er nå — «... fordi han led døden, kronet med herlighet og ære...» — som forklart i kapitel 1 — kronet, som utøvende regent over universet — «... for at han ved Guds nåde skulle smake døden for alle. For det sømmet seg for ham for hvis skyld alle ting er til, og ved hvem alle ting er til...» Gud skapte alt ved Jesus Kristus (Kol. 1:16). «... da han førte mange barn til herlighet, gjennom lidelser å fullende deres frelses høvding» (vers 10).

Fatter du det som her sies?

«Idet han vil bringe mange barn til herlighet.» Vi mennesker som angre og begynner å tro på Gud, tro hva han sier, tro hva han åpenbarer, tro på den viten han åpenbarer for oss

nå gjennom Bibelen — istedenfor å forkaste viten fra ham, slik Adam og Eva gjorde, slik de fleste innen vitenskap og høyere undervisning gjør — vi vil bli Guds barn som han er i ferd med å føre til suverene herlighet!

Hvordan Kristus ble gjort fullkommen

Forstå nå også dette: «... Å fullende deres frelses høvding.» Kristus er vår frelses høvding. Eller som det også kan oversettes, vår frelses foregangsmann, den som har gått foran, før oss, inn i denne uforlignelige herlighet. Han har allerede arvet alle ting — hele universet!

Men se videre: «For... å fullende [fullkommengjøre] deres frelses høvding.» Hvordan? Hvordan ble endog Kristus gjort fullkommen? «Gjennom *lidelser*!»

Legg så merke til vers 11: «Derfor skammer han seg ikke ved å kalle dem brødre.» Kristus i all sin herlighet skammer seg ikke over å kalle oss — som har hans Ånd, som stoler på og adlyder ham — sine brødre!

«Således lærte han, skjønt han var Sønn, lydighet av det han led, og da han var fullendt, ble han opphav til evig frelse for alle dem som lyder ham» (Hebr. 5:8-9).

Der har vi det igjen. Jesus er opphavsmannen til vår frelse. Han viste denne frelsen ved det han gjennomgikk, og det var første gang den ble vist. Han ble det første mennesket som noensinne oppnådde den — oppnådde å bli fullkommen, fullendt som en fullkommen skikkelse.

Jesus lærte! Han led! Men ut av det kom fullkommenhet.

Innser du dette?

Begynner du å forstå det?

Satan veltet ikke Guds plan. Alt det som har skjedd, kjente Gud på forhånd til og tillot det — i en spesiell hensikt. Gjenløsning er ikke en utbedring av skaden, ikke en gjenopprettelse av en tilstand så den blir «like god» som Adams før «syndefallet». Nei, det var bare *begynnelsen* — den materielle skapelsen. Gjenløsningen er den store, åndelige skapelsen. I den skaper Gud noe uendelig mer høytstående enn Adam før han syndet.

Ser du nå hva Gud er i ferd med å skape i deg og meg?

Han skaper noe som står høyere enn engler og erkeengler. Han er i ferd med å skape det suverene mesterstykke

innen hele Guds skapning . . . skikkelser med hellig, fullkommen, åndelig karakter.

Og hva er karakter?

Hva åndelig rettskaffen karakter er

Fullkommen karakter, slik Gud skaper den i oss, har den person som til slutt er gjort udødelig, som er et individ separat fra Gud, som ved uavhengig fritt valg har lært å kjenne, velge og gjøre det som er rett. Det betyr å tro og vite at det som Gud lærer oss, det er det rette.

En livløs sten vil rulle nedoverbakke på grunn av tyngdekraften. Vannet strømmer i sitt leie, gjennom bekker og elver og ut i havet. Store planeter, mange av dem mange ganger større enn jorden, MÅ bevege seg i de baner som Gud har fastsatt. Alt dette er glimrende eksempler på Guds skaperkraft. Og likevel er det alt sammen livløst. De har ingen hjerne, intet fritt valg, ingen karakter.

Dyr uten tenkeevne synder ikke. Det vet ikke nok til å kunne synde. De handler etter instinkt, eller slik man har trent dem opp. De har ikke karakter.

Karakter er å ha og utøve kjærlighet, tålmodighet, barmhjertighet, tro, vennlighet, mildhet, ydmykhet, måtehold, selvkontroll og rett selvdisciplin. Karakter omfatter kunnskap, visdom, målbevissthet og dyktighet, alt sammen behørig kontrollert og utviklet, og det ut fra fritt valg.

Hellig, rettferdig karakter er noe som bare utvikles gjennom erfaring. For å få erfaring kreves det tid og omstendigheter. Derfor skaper Gud tid og omstendigheter som produserer karakter.

Derfor formet Gud først mennesket av kjøtt og blod av jordens muld — materie — i «Guds bilde». (Og «bilde» vil si form eller skikkelse, ikke hva det består av.) I løpet av en 7000-årig erfaring har Gud underkastet menneskefamilien en prosess som vil resultere i at «likesom vi har båret den jordiskes [den dødelige Adams] bilde, så skal vi og bære den himmelskes bilde» — den udødelige Jesus Kristus, den annen Adam (1. Kor. 15:49).

Ja, når vi først er formet, dannet og preget i overensstemmelse med Guds hensikt, så skal vi bli HAM LIK, for vi skal se ham som han er (1. Joh. 3:1-2).

Hvorfor lider så mange mennesker?

Det finnes bare to altomfattende livsprinsipper: Guds vei, Guds lov, slik den er oppsummert i De ti bud — og Satans vei med kappestrid, grådighet og forfengelighet.

All lidelse — all ulykke, frykt, elendighet og død, kommer fra overtredelse av Guds lov. Å leve etter denne store kjærlighetsloven er altså den eneste vei til fred, lykke og glede.

Gud satte mennesket på denne jord for at det skulle lære denne leksen — lære den gjennom generasjoner av erfaring.

Ja, også vi lærer gjennom lidelser. Gud har åpenbaret den sanne vei. Hans åpenbaring har alltid stått til menneskenes disposisjon. Men mennesket, som har fått retten til å velge fritt, har alltid vendt Gud og Guds rette vei ryggen. Selv om menneskeheten som helhet fremdeles nekter å lære og begripe denne leksjonen, så har den på en måte som ikke lar seg viske ut, skrevet leksjonen i menneskenes lidelseshistorie.

Vi lærer gjennom erfaring og gjennom lidelse. Dette er altså selve det stoff som karakter formes av.

Hva vi skal bli

Straks denne guddommelige karakteren er utviklet, hvem skal vi så bli lik i oppstandelsen?

Allerede nå i dette liv er den virkelige omvendte kristne, den som har Guds Hellige Ånd iboende i seg og blir ledet av den, Guds barn. I sine bønner tiltaler han Gud som «Far».

Merk deg følgende i Bibelen: «I elskede! nå er vi Guds barn, og det er ennå ikke åpenbaret hva vi skal bli . . . » (1. Joh. 3:2).

Det er ennå ikke opplagt hva vi skal bli, det synes ikke nå, det kan ikke sees ennå. Men fortsett: «Vi vet at når han [Kristus] åpenbares, da skal vi bli ham like; for vi skal se ham som han er.» Da vil vi se ut slik han ser ut nå.

Og hvordan ser Kristus ut nå?

Hans utseende er beskrevet i Åpenbaringen 1:14-16: «Hans hode og hår var hvitt som hvit ull, som sne, og hans øyne som ildslue, og hans føtter var lik skinnende kobber, som om de var gjort glødende i en ovn, og hans røst som en lyd av mange vann . . . og hans åsyn var som solen når den skinner i sin kraft.»

Syndfrie vesener av ånd

Men når vi først faktisk er født av Gud ved oppstandelsen og har kommet inn i hans rike, hans familie, da vil vi bestå av ånd. Vi skal bli lik Gud og Kristus slik de nå er, helt og holdent uten synd. «Hver den som er født av Gud, gjør ikke synd, fordi hans [Guds] sæd blir i ham, og han *kan ikke synde*, fordi han er født av Gud» (1. Joh. 3:9).

Likesome Kristus ble født av Gud ved oppstandelsen (Rom. 1:3–4), skal vi også bli det. «For dem som han forut kjente, dem har han også forut bestemt til å bli likedannet med hans Sønnns bilde, for at han skulle være den førstefødte blant mange brødre» (Rom. 8:29).

På det tidspunktet skal vi bli forvandlet fra dødelige til udødelige vesener. «Men vi har vår borgerrett i himmelen, og derfra venter vi Herren, Jesus Kristus, som frelser. Han skal forvandle vårt svake og forgjengelige legeme, så det blir likt det legeme han har i herligheten . . . » (Fil. 3:20–21; ny norsk overs.).

Begynner du å fatte hvorfor du ble født?

En religion lærer at det endelige sluttresultat av menneskelivet etter et utall av gjøfødelsler er absolutt utslettelse av den individuelle bevissthet. Hvor herlig SANNHETEN er som lover oss det diametralt motsatte!

Forstå nå hvorfor du ble født

Meningen med livet er at Gud faktisk gjenskaper sin egen art i oss — reproducerer seg selv etter sin egen art, for vi er etter virkelig omvendelse faktisk *avlet* som Guds barn (dog ennå ikke født). Så, ved å studere Guds åpenbaring i hans Ord, ved å leve etter hvert Guds ord, vedvarende bønn, daglig erfaring med hjemsøkelser og prøvelser, vokser vi åndelig slik at vi blir mer og mer lik Gud, inntil vi på oppstandelsens dag momentant blir forvandlet fra dødelige til udødelige vesener — idet vi da består av ånd. Vi vil da bli *født* av Gud — faktisk bli født inn i Guds familie!

Husk at ordet «Gud» i 1. Mosebok 1:1 kommer fra det hebraiske ordet *Elohim*, som her og i tilsvarende skriftsteder betyr én Gud, ikke mange guder. Men den ene Gud er en guddommelig FAMILIE, et rike. Det finnes bare én sann menig-

het — én menighet, men mange medlemmer (1. Kor. 12:20).

Slik er det også med Gud.

Som en illustrasjon kan vi bruke mineralriket, planteriket, dyreriket og menneskeriket i denne materielle verden. Åndelig har vi engleriket og, høyt hevet over det hele, Gudsriket. Et menneske — kjøtt og blod — kan ikke komme inn i Guds Rike (Joh. 3:5-6; 1. Kor. 15:50), men en som er FØDT av Gud, kan.

Det fantastiske, helt utrolige potensial

Fatter du det? Hensikten med at du lever er at du til slutt skal bli født inn i Guds Rike, Guds guddommelige familie.

Når du fullt ut fatter denne veldige, vidunderlige sannheten, vil ditt sinn bli fylt med en oversanselig glede og herlighet. Det gir livet en ny mening, så vidunderlig at du aldri helt vil begripe dens storhets fulle høyder.

Det betyr selvfølgelig fullstendig å gi avkall på, og fornekte, de skadelige ting og veier som feilaktig synes så lyse og forlokkende for denne verden.

Men dine øyne vil til slutt bli åpnet for dette store bedraget. Skjellene vil falle fra ditt forblindede syn, og du vil forstå livets mening, dets store hensikt slik du aldri hadde drømt om at det kunne være. Å gi opp denne verdens ondskap, fristelser og fallgruber, dens snarer og illusjoner som har glitrer, for bare å ende i sorg og lidelse, er kun å komme ut av det dype mørke og inn i stråleglansen fra det sanne lys og fra gleden og lykken i all evighet!

Med ordene fra 1. Peter 1:8 (ny norsk overs.) vil du «være fylt av en glede så HERLIG at den ikke kan rommes i ord»!

SUPPLERENDE LESESTOFF

Guds Verdensvide Menighet utgir mange fargerike, opplysende hefter innen et vidt spekter av bibelske emner. Fire er nevnt nedenfor.

Den Enkle Sannhet

Det forvirrende tempo i dagens nyheter er raskere enn det noe enkelt menneske kan holde følge med og fordøye. *Den Enkle Sannhet* retter søkelyset mot viktige utviklingstendenser og problemer, og forteller leserne hva som ligger bak nyhetene og hvor de fører hen.

Hva menes egentlig med frelse?

Fra er frelse? Er det et sted, et bestemmelsessted, en tilstand eller en belønning? Ikke én av hundre vet hva frelse er eller hvordan den kan oppnås. Gjør du?

Korrespondansekurset

Ambassador College Bibel-korrespondansekurs er enestående. Hvert av de fengslene leksjonene gjør Bibelen aktuell og meningsfylt i dagens verdenssituasjon. Livets viktigste spørsmål blir gransket etter hvert som du skrittvis blir ledet til de klare svarene i Bibelen.

Skapte Gud en djevel?

Bibelen fremstiller hele verden underlagt en usynlig djevels styrelse. Hvor kom han fra? Skapte Gud en djevel for å friste oss og føre oss på avveier? Her er svarene fra Guds Ord!

Skriv etter dine egne eksemplarer av de ovennevnte publikasjoner. De sendes gratis som en opplysningstjeneste i offentlighetens interesse.

VÅRE POSTADRESSER VERDEN OVER

Norge: Den Enkle Sannhet, Postboks 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Danmark: Den Enkle Sannhet, Postboks 211, DK-8100 Århus C

Sverige: Den Enkle Sannhet, Postbox 5380, S-102 46 Stockholm

Storbritannia, resten av Europa og Midtøsten: The Plain Truth, P.O. Box 111, Borehamwood, Herts., England WD6 1LU

Tyskland: Ambassador College, Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, Vest-Tyskland

Sveits: Le Monde à Venir, Case Postale 10, 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7

Frankrike: Le Monde à Venir, B.P. 64, F-75662 Paris CEDEX 14

Spania: Ambassador College, Apartado Postal 1230, 28080 Madrid

Holland og belgisk Flandern: Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Italia: La Pura Verità, Casella Postale 10349, I-00144 Roma

Israel: Ambassador College, P.O. Box 19111, Jerusalem

Canada: Worldwide Church of God, P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (fransktalende): Le Monde à Venir, B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, México 06500 D.F.

Syd-amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1. D.E., Colombia

Vestindia: Worldwide Church of God, G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936-6063

Australia, India, Sri Lanka og Sydøst-asia: Worldwide Church of God, P.O. Box 202, Burleigh Heads, Queensland 4220, Australia

New Zealand og Stillehavøyene: Ambassador College, P.O. Box 2709, Auckland 1, New Zealand

Filippinene: Worldwide Church of God, P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila 3117

Syd-Afrika: Ambassador College, P.O. Box 5644, Cape Town 8000

Zimbabwe: Worldwide Church of God, P.O. Box U.A. 30, Union Ave., Harare

Nigeria: Worldwide Church of God, PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: Worldwide Church of God, P.O. Box 9617, Kotoka Int. Airport, Accra

Kenya: Worldwide Church of God, P.O. Box 47135, Nairobi, Kenya

Mauritius og andre øyer i Det indiske hav: Ambassador College, P.O. Box 888, Port Mauritius

USA (verdenshovedkvarteret): Worldwide Church of God, P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

DETTE HEFTET ER UTGITT GRATIS AV GUDS VERDENSVIDE MENIGHET I OFFENTLIGHETENS INTERESSE. Dette er gjort mulig

ved frivillige tiender og gaver fra Menighetens medlemmer og andre som har valgt å støtte kirkens arbeid. Bidrag mottas med takk. De som frivillig ønsker å hjelpe og understøtte dette Guds verdensomspennende arbeid, ønskes med glede velkommen som medarbeidere i dette store foretagende med å forkynde evangeliet for alle folkeslag. 303895/8705

